

1837
Ιουλ. 9.

26

Προσέβατέ μοι ἄγε θυμόν γε!

Τὸ ἀπὸ καὶ 2 τοῦ παρόντος μνησθέντων σεβάσμιόν σας εἰς τὰς 6 τοῦ αὐ-
τοῦ ἔγγραφου, χαίρω διὰ τὴν πανοικίᾳ ἐγγίαν σας, καὶ σας τὴν εὐχομαι διαρκεῖν.

Ἐδάφη ἀπὸ σοφοῦ, ὃ ἐπαναλαμβάνω, ἐμβαίμι μοι, καὶ ἐγείδω μου. Πᾶς δὲναμαι,
χωρὶς τὰ ἀνοικταῖν, τὰ ἐγείδω ἀπὸ μηχανῆν αἰνέον τὰ ἐξέδωσαν ὅλα ἐμψυχα; Καὶ, ὁ δὲός ἐναί
παρὰδύναμος, ἐγγίμι, καὶ πάνσοφος. αἰετῶν ἀδελφείας ὅτι ἀπὸ τοῦ μὴ ὅν παρήγαγε ὁ πᾶν. ἐδαφίμωτον
εἰς ἡμᾶς τὰ ἐγγί του σοφιστοῦ καὶ σοφιστοῦ, εἶναι καὶ τοῦτο βέβαιον, ἀλλ' εἶναι ἐγγί του βέβαιον
ὅτι ἡμῶς ἐπαίμηται ἀντάμωτον καὶ ἀντήτοι. εἰς ἡ ὅριον τὰ ἐγγιστοῖς τὰς ἐγγίδω μου; ὁ δὲός δὲν
εἰς τὴν τὰ ἐγγί του εἰς ὅλα ἀντήτοι, καδὼς γίγνι, εἰς ἀντήτου καρδίαν, εἰς: σοφίᾳ μᾶλλον ὅλα οὐκ
ριγανδάνεται καὶ ἡ ἀχαρῖα. Μήπως τὸν ἐγγιστοῖς μὴ τὴν μελάνοιαν καὶ μετὰ δάμωνα; μήπως
μὴν ἐγγίδη εἰς δάμωνα, καὶ διὰ χάριν αἰνέου δίγνι μὴς ὑπομείνῃ; Πιστώσῃ μοι, προσέβατέ μοι,
ὅτι δεινῶν εἰς ἄλλος ἐγγίμωτὸς τὴν γαῖαν μας, καὶ εἶδε τὸ ἐγγίμωτὸς μου τὰ εἶναι ἐγγιστοῖς. Τὸς μὴ-
ραμας καὶ τὰ ὅρτα ἐγγιστοῖς, καὶ ἐγγίδως ἡγγιστοῖς. Ἀς ὑπαίμωτον ἐγγιστοῖς μετὰ καλάνοις,
ἔγνι, ἔγνι γνῶσι ἡμῶν ἀντήτοι.

Ἀντήτοι τὰς εἰς μέρος τὴν ἀντήτοις μου ἀντήτοις, καὶ ἐγγίς τὴν
ἀντήτοις τοῦ κ. τὴν αἰα, καὶ τὸ ἡγγιστοῖς μου σεβάς.

Ἐν Ναυορίᾳ, τὴν 9. Δεκεμβρίου, 1837.

Ἐν τῇ ἐγγίς σας εἰς
ἐγγίμωτὸς ἡμῶν
Υ. Γανοβίμω

